

El dia que els polítics d'Amer demanen auxili

Polítics i tècnics en la reunió de divendres sobre els pisos Baker. Foto: N.F.

Divendres a les 8 del vespre es va produir una situació insòlita a Amer. S'havia convocat una reunió informativa al teatre, adreçada a tots els veïns, malgrat que en molts moments semblava adreçada a gent que no hi era, especialment el portaveu de l'oposició, Xavier Targa (ERC). El tema: els polèmics pisos Baker, que es van començar a construir el 2004 i no s'han pogut ocupar mai perquè es van construir envaint la via pública. Després d'una llarga història als jutjats que encara no està del tot acabada (s'està pendent d'un recurs d'apel·lació del consistori) ara l'Ajuntament s'enfronta al pagament d'una probable indemnització de prop de 12 milions d'euros a la constructora, Baker Gestión. La indemnització, de fet, l'haurien de pagar de la seva butxaca els membres de la comissió

de govern que el 18 de febrer del 2004 van votar a favor de concedir la llicència d'obres però, abans, el més probable és que l'hagi d'abonar l'Ajuntament. La reunió de divendres no va ser perquè a l'equip de govern de CiU li hagués agafat sobtadament un atac de transparència, era més aviat un crit d'auxili. Era un crit adreçat a les més de 200 persones que gairebé van omplir el teatre. Asseguts en una llarga taula, hi havia l'equip de govern d'Amer amb el gerent, Sergi Baulida, l'arquitecte municipal, Àngel Pomar, i l'assessor jurídic de Nicolazzi & Xifra advocats, Carles Mitjà, que va fer una llarga exposició dels fets, des que el 2003 Baker va demanar llicència d'obres fins a la dramàtica situació que es viu ara. I l'adjectiu no és casual: en la reunió es va dir que si es condemna l'Ajuntament, els néts dels que eren a la sala encara estaran pagant la indemnització, d'un import que supera tots els recursos ordinaris que pugui generar Amer en cinc anys. Després d'una cronologia freda del que ha passat des del 2004 fins ara, van arribar les valoracions. I aquí hi entra l'oposició (ERC) i el públic. Els primers, perquè són els que el govern busca desesperadament –o així ho semblava– per arribar a un acord. De fet, s'han mantingut diverses reunions infructuoses amb els regidors d'ERC, segons va explicar l'exalcalde Narcís Junquera, que va admetre, desesperançat, que fins ara qualsevol intent de negociació ha estat “picar ferro fred”. I l'altre actor important en aquest drama és el poble. Mitjà va arribar a suggerir que el que haurien de fer és tancar tots els regidors “i no deixar-los sortir una temporada fins que arribin a un acord”. La frase que va ser contestada en el torn obert de paraula per Jordi Ollé (regidor d'ERC i marit de Marta Masó, que va portar al jutjat els pisos Baker). “Tancats fins que no decidim què? Que prevariquem?, aquest suïcidi?”, va preguntar. També va adreçar a Mitjà un interrogant que va quedar sense resposta: “Quan un alcalde s'adona (com va passar amb Targa) que hi ha una il·legalitat no està obligat a denunciar-ho?” Però va fer la sensació que ahir la legalitat era important, sí, però que ho era més salvar el futur econòmic d'Amer. De fet, cap dels polítics que ahir eren a primera fila no havien viscut el naixement dels pisos Baker. Van heretar un conflicte que van gestionar més o menys bé. L'exalcalde Narcís Junquera va ser molt directe, apel·lant als membres d'ERC que puguin estar d'acord amb ells a “ser valents”, i al poble, a dir “prou”. La complicitat que es demana per part d'ERC és per aprovar una modificació del planejament abans que els tribunals sentenciïn definitivament sobre l'afer tema. Si es fa així, l'advocat creu que encara s'és a temps d'evitar la desfeta financera.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 17-11-2013 Pàgina 6

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/694295-el-dia-que-els-politics-damer-demanen-auxili.html?>

piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Av
ui